

From: 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>
Date: Wednesday, May 6, 2026, 1:45 AM
To: "postbus@eerstekamer.nl" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: I&A/JBZ.

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Commissie voor Immigratie & Asiel / JBZ-Raad (I&A/JBZ),

Ik heb een juridische vraag met betrekking tot wetsvoorstel **36 871 – Wijziging van de Vreemdelingenwet 2000 en enkele andere wetten in verband met de uitvoering en implementatie van het EU-Asiel- en migratiepact 2026 (Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026)**.

Na bestudering van de overgangsbepalingen in het wetsvoorstel viel mij op dat er ogenschijnlijk geen expliciete overgangsregeling is opgenomen voor een specifieke groep asielstatushouders, namelijk personen die:

- * reeds een aanvraag voor een **verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd** hebben ingediend vóór de inwerkingtreding van de nieuwe wet; of
- * reeds vóór **12 juni 2026** feitelijk voldoen aan alle wettelijke voorwaarden voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd (zoals verblijfsduur, inburgeringsvereisten en overige materiële voorwaarden), maar op dat moment nog geen definitief besluit op hun aanvraag hebben ontvangen.

Volgens het wetsvoorstel worden zowel de tijdelijke asielvergunning als de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd afgeschaft en vervangen door één uniforme **asielverblijfsvergunning met een geldigheidsduur van drie jaar**.

Voor zover uit de huidige tekst blijkt, lijkt het overgangsrecht echter geen specifieke voorziening te bevatten voor personen die hun rechtspositie en toekomstperspectief hebben opgebouwd onder het huidige wettelijke stelsel.

Daarom rijst bij mij de volgende principiële vraag:

**Kan het ontbreken van een expliciete overgangsbepaling voor deze groep niet op gespannen voet staan met het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel?*

Het gaat immers om personen die zich gedurende meerdere jaren hebben gericht op het voldoen aan de door de Nederlandse wet gestelde voorwaarden, waaronder integratie- en inburgeringsverplichtingen, in de gerechtvaardigde verwachting dat het voldoen aan die voorwaarden zou kunnen leiden tot verkrijging van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd. Het vervallen van deze rechtspositie zonder overgangsregeling kan mogelijk afbreuk doen aan verwachtingen die onder het bestaande recht zijn ontstaan.

Daarnaast heb ik een tweede vraag met betrekking tot naturalisatie.

Voor naturalisatie geldt in verschillende gevallen als voorwaarde dat sprake is van een **duurzaam en niet-tijdelijk verblijfsrecht**¹, waarbij de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in de praktijk een centrale rol speelt. Indien het wetsvoorstel deze verblijfsvergunning afschaft en uitsluitend vervangt door een **asielverblijfsvergunning voor drie jaar**², rijst de vraag hoe dit zich verhoudt tot de bestaande naturalisatievoorwaarden.

Concreet vraag ik mij af:

- * Zal de nieuwe asielverblijfsvergunning juridisch automatisch worden gelijkgesteld met de huidige verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd ten behoeve van naturalisatie?
- * Zal hiervoor nog aanvullende wetgeving of aanpassing van de Rijkswet op het Nederlanderschap nodig

zijn?

* Of bestaat het risico dat op dit punt een juridische leemte of ten minste interpretatieve onduidelijkheid ontstaat voor personen die in beginsel voor naturalisatie in aanmerking komen?

in de Rijkswet op het Nederlanderschap is bepaald (in artikel 8 lid 1 onder b) dat naturalisatie alleen mogelijk is voor degene «tegen wiens verblijf voor onbepaalde tijd geen bedenkingen bestaan». Asielstatushouders kunnen op dit moment naturaliseren als zij in het bezit zijn van een vergunning onbepaalde tijd asiel. De vergunning bepaalde tijd asiel wordt gezien als een vergunning met een tijdelijk doel». Met het vervallen van de vergunning onbepaalde tijd asiel is daarmee naturalisatie voor asielstatushouders niet meer mogelijk terwijl in het Vluchtelingenverdrag (artikel 34) en het Europees Nationaliteitsverdrag (artikel 6 lid 4) staat dat de mogelijkheid van naturalisatie voor vluchtelingen moet worden vergemakkelijkt.

Daarnaast merk ik, op basis van de parlementaire behandeling, de ingediende amendementen en het advies van de Raad van State, op dat bepaalde onderdelen van het wetsvoorstel — met name de afschaffing van de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd — niet noodzakelijkerwijs voortvloeien uit een directe verplichting onder het Europese recht, maar lijken te berusten op nationale beleidskeuzes binnen de implementatie van het EU-Asiel- en migratiepact.

Dit roept bij mij een principiële vraag op over het wetgevingsproces:

Indien een lid van het parlement enerzijds instemt met de uitvoering van Europese verplichtingen, maar anderzijds bezwaren heeft tegen bepaalde nationale beleidskeuzes die in hetzelfde wetsvoorstel zijn opgenomen, in hoeverre kan het bundelen van deze verschillende elementen in één wetsvoorstel, met een stemming die beperkt is tot goedkeuring of verwerping van het geheel, de mogelijkheid beperken om een genuanceerd standpunt in te nemen en afzonderlijke onderdelen afzonderlijk te beoordelen, en daarmee invloed hebben op de kwaliteit van de stemming, het verloop van het democratische proces en de parlementaire controle?

Met de meeste hoogachting en dank voor uw tijd en inspanning,

Hoogachtend,

5.1.2.e 5.1.2.e (statushouder)